

[Socialministeren.]

gelige Forringelser, der skete. Jeg kan herom henvise til en Afhandling af Fuldmægtig Christian Olsen i „Socialt Tidsskrift“ for i Aar, hvor han gør Rede for, at man i Virkeligheden nu i Øjeblikket paa Grund af Tilbageskridtet i 1927 med Hensyn til Aldersrenten ikke er kommet længere, end man var, før Aldersrenteloven kom, altsaa end man var, da man endnu levede under Alderdomsunderstøttelsesloven.

Med Hensyn til Invalidereenten har jeg selv i „Socialt Tidsskrift“ tidligere i en udførlig Afhandling gjort Rede for, hvilke uheldige Forandringer der er sket i 1927, Forandringer, der ingen Berøring havde med Spørgsmaalet om Tilpasning til Kronen. Men vi kommer ind paa alt dette om en Maaned, ærede Medlemmer, De kan være rolige.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen endte med at spørge mig, om min Kærlighed til dette Lovforslag ikke var større end, at jeg vilde gøre dets Vedtagelse afhængig af Formueskattelovforslagets Vedtagelse. Jeg vilde ikke finde det oportunt, om jeg overhovedet besvarede denne Forespørgsel i Øjeblikket, før Behandlingen er begyndt om noget af Forslagene, men jeg vilde finde det rimeligt, om jeg kontraspurgte det ærede Medlem: Er hans Kærlighed til Formueskattelovens Bevarelse i den nuværende Skikkelse virkelig saa stor, at han ikke vil yde noget som helst til Aldersrentenydere, Invalidereenten og de andre, Lovforslaget omhandler, hvis denne Lov om Formueskat skal ændres?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Kr. Kristensen: Den højtærede Socialminister skal jeg ikke henvende mig til. Han vil helst tale om det, vi ikke vil tale om, og det, vi vil tale om, vil han ikke tale om, saa der kan ikke blive nogen Diskussion ud af det.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen vil jeg gøre opmærksom paa en Ting, som gør sig gældende med Hensyn til Nedsættelsen af Aldersrenten, og det er, at vel er der sket Nedsættelse, idet vi tog fra en Del af de mere velstillede, men Forholdet er det, at Nedsættelsen kom først lang Tid efter, at den burde have fundet Sted. Det var jo netop det, Ministeriet Stauning faldt paa, at man fra radikal Side den Gang krævede en Nedsættelse,

som tog Hensyn til Kronens forøgede Købeevne. Det var det daværende ærede Medlem Hr. Rode, der netop med stor Styrke krævede det, og det ærede Medlem Hr. Holdgaard tog ikke Afstand derfra — jeg ved ikke, om han var enig med ham. Hr. Rode sagde Gang efter Gang, at det var en Nødvendighed at faa Kronens Købeevne respekteret ogsaa paa dette Omraade.

Der er en Ting til, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og det er, at en Del af Aldersrentehjælpen jo var afhængig af Dyrtdstillæget, men at det er faldet bort, saaledes at uanset hvordan Dyrtdstillæget vil blive i Fremtiden, bliver Aldersrenten ved med at være den samme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Efter det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensens Opfattelse burde man altsaa have givet Nedsættelsen tilbagevirkende Kraft for at faa Logik i Sagen. Det var nu ikke alene de velstillede, man skar ned, man skar ogsaa ned paa de andre, og det til Trods for, at der i Aldersrenteloven var en Bestemmelse om, at efterhaanden som Pristallet faldt, skulde det virke paa Ydelserne til de gamle.

Det ærede Medlem Hr. Koefoed vil jeg gerne takke for hans Indlæg i Debatten, fordi det understregede saa stærkt, hvad jeg har sagt, at det, der skete, var i Virkeligheden, at de gamle fik mindre. Naturligvis, ellers vilde man ikke have sparet de 9½ Mill. Kr., man sparede. I den lille Landkommune, det ærede Medlem kender, var der 66 Aldersrentenydere, heraf fik 34 Tillæg, 32 Fradrag, og saa fik alligevel de gamle 700 Kr. mindre end hidtil; i Realiteten fik de meget, meget mindre, fordi denne Kommune ikke havde brugt Bestemmelsen om 25 pCts Tillæg til de enligstillede, havde den det, vilde den Nedsættelse, de fik, have været meget, meget større. Men selv om det nu kun var 700 Kr., vil jeg sige, at det var ufor-skammet at tage det fra de gamle.

Socialministeren (Steincke): Jeg vil gerne ende Forhandlingerne med som en Indrømmelse til Venstre at give dets ærede Ordfører Ret i hans Paastand om, at vi taler om noget forskelligt. Jeg har nemlig hele Tiden gerne villet tale om Fremtiden og om Lovforslaget, han har helst villet tale om Fortiden og om alt muligt andet.